ALPHABETUM GRAECUM

Cum Oratione Dominicali, Salutatione Angelica, Symbolo Fidei, & Praeceptis Decalogi.

ROMAE MDCCLXXI.
Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praeſidum Facultate.

Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORI

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS
Praeſes Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

DEfecerant iam exemplaria omnia Graeci Alphabeti, quod & Typographis ad normam proponi ſolet, & a curioſis quinetiam, ac Polyglotticae facultatis amatoribus conquiri conſuevit, ut variarum Linguarum characteres ſimul iunctos, eorumque quaſi ſeriem ſpeciminis ergo in promptu, ac ſub oculis facile habeant. Quare ne inter cetera aliarum exoticarum Linguarum Alphabeta, quibus fulta eſt celebris haec Sacrae Congr. da Propag. Fide Typographia, quibusque alloquatur gentes omnes longinquas, ac per eas Chriſtianae Religionis praeconia late circumferat, Graecum deeſſet, etſi notiſſimum cunctis, neve per eius deſiderium ſeries ceterorum Characterum abrumperetur, aut imperfecta maneret, e re duximus Graecum Alphabetum modo recudere, additis, quae in veteri Editione habebantur, primioribus Linguae Rudimentis, quae circa poteſtatem ſunt Litterarum, circa Vocales, Diphthongos, earumque ſive propriarum, ſive impropriarum poteſtatem, tum circa Accentus; quibus etiam omnibus nos nonnulla breviter de Spiritibus addi curavimus: quandoquidem omittenda haud videbantur. Inſuper plures etiam Litterarum nexus, quibus dita-

ditatur haec Graeci Characteris forma, quae Silvio *dicitur, ut Artis vocabulis utamur [ſiquidem praeter hanc formam, quinque aliae, quas* Scalas *vocant, Graecarum Litterarum proſtant in hac Typographia, nimirum* Teſto, Sopraſilvio, Antico, Filoſofia, Garamoncino] *heic nunc adduximus, tum & eorum explicationem e regione appoſuimus. Tandem exercitationis ergo, & Tironum gratia ea haud praetermittenda duximus, quibus Opuſculum hoc in veteri Editione claudebatur, ſcilicet Oratio Dominicalis, Salutatio Angelica, Symbolum Apoſtolorum, ac Praecepta Decalogi, quorum ſingula Graeco ſermone, Graeciſque typis expreſſa ſunt. Qui plura deſiderabit, adeat Grammaticas Inſtitutiones, inter quas (quae ſane plurimae ſunt) memorabimus* Compendiariam, & facilem ad Linguam Graecam Manuductionem, *quae ex hac ipſa Typographia prodiit anno* MDCXCVI., *dum eius Praeſes eſſet Vir Cl. Franciſcus Nazarius, cuius quidem opera peractas etiam cenſemus cunctas additiones, quibus ditata eſt ſecundis curis prima huius* Manuductionis *Editio, quae iam in lucem emerſerat anno* MDCLXXXI., *atque Auctorem habuerat Ioſephum Iulium Graecarum Litterarum Interpretem in Bibliotheca Vaticana, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide, quemadmodum noſcere licet ex Monito Typographi nomine, quod ad calcem poſterioris Editionis legitur. Haec ſunt, de quibus te, Lector, monitum voluimus. Vivas, valeas feliciter.*

ALPHA-

ALPHABETUM
GRAECUM.

Figura	Nomen		Poteſtas
Α α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ Γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐψιλὸν	Epſilon	e tenue
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	Ita, *vel* Eta	i, *vel* e
Θ ϑ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμδα	Lamda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὀμικρὸν	Omicron	o parvum
Π ϖ π	πῖ	Pi	p
Ρ ϱ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς ς	σῖγμα	Sigma	ſ

Digitized by Google

Τ τ Ꞇ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖψιλὸν	Ypſilon	y, *vel* u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὠμέγα	Omega	o magnum

De poteſtate litterarum.

Α α valet a, ut ἀγαθὸς agathos.

Β β valet u conſonans, ut βάρβαρος varvaros; *aliis eſt, ut* b.

Γ γ valet gh, ut γέγραφα ghegrapha.

Δ δ valet d, ut δαίδαλος daedalos.

Ε ε valet e, ut ἐγώ ego.

Ζ ζ valet z, ut ζάθεος zatheos.

Η η valet i longum, φῆμη phimi; *aliis eſt, ut* e.

Θ ϑ valet th, ut θάνατος thanatos.

Ι ι valet i, ut ἴακχος iacchos.

Κ κ valet c, ut κορύδων corydon.

Λ λ valet l, ut λάλος lalos.

Μ μ valet m, ut μορμώ mormo.

Ν ν valet n, ut ναὶ nae.

Ξ ξ valet x, ut ξανθόθριξ Xanthothrix.

O.

Digitized by Google

Ο ο valet o parvum, ὀβελίσκος oveliſcos.

Π π valet p, ut πάππα pappa.

Ρ ρ valet r, ut ῥώμη rhomi.

Σ σ valet ſ, ut σάρξ ſarx.

Τ τ valet t, ut τάλας talas.

Υ υ valet y, ut ὕμνος hymnos; *aliis eſt, ut* u.

Φ φ valet ph, ut φίλος philos.

Χ χ valet ch, Χριστός Chriſtos, χάος chaos.

Ψ ψ valet pſ, ut ψίξ pſix.

Ω ω valet o longum, ut ὤκα oca.

De Vocalibus.

Vocales ſunt ſeptem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω, quæ dividuntur in longas, breves, & ancipites. Longæ ſunt η, ω. Breves ε, ο. Ancipites α, ι, υ.

De Diphthongis.

Ex his vocalibus fiunt diphthongi duodecim, quarum ſex dicuntur propriae, ſex impropriae. Propriae ſunt

αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Impropriae ſunt ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ꙋ, ωυ. Quarum poteſtatem ſequens oſtendit

Poteſtas Diphthongorum propriarum.

αι facit ae, ut αἰγὶς aegis.
αυ facit au, ut ἀυλὴ auli.
ει facit i longum, ut χεὶρ chir.
ευ facit eu, ut εὖγε euge.
οι facit i longum, ut οἴμοι imi.
ου facit u, ut οὐκοῦν ucun.

Poteſtas Diphthongorum impropriarum.

ᾳ cum iota ſubſcripto facit a longum, ut ᾄδω ado.
ῃ cum iota ſubſcripto facit i longum, ut τῇ μούσῃ ti muſi.
ῳ cum iota ſubſcripto facit o longum, ut παλινῳδία palinodia.
ꙋ cum iota adſcripto facit i longum, ut ἅρπυια harpya.

ηυ fa-

Digitized by Google

ηυ facit iu, ἦυον iuon.
ωυ facit ou, ὠυτός outos.

Vocalis ypſilon poſtpoſita in diphthongis αυ, ἐυ, ηυ, ωυ, iam ferme pronunciatur, ut u conſonans in his vocibus, Auarus, Euander, iuerunt, ouare, uva.

De Accentibus.

AD rationem legendi ſpectat quoque accentus, qui triplex eſt.

Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta a dextra ad ſiniſtram, deorſum vergens hoc modo ´. Poteſt autem eſſe in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima. Quamobrem vox oxytona dicitur, ut Θεός; paroxytona, ut λόγος; proparoxytona, ut τύπτομαι.

Gravis deprimit vocem, & notatur lineola recta a ſiniſtra ad dexteram, deorſum vergens hoc modo `. Is autem in ultima tantum eſſe poteſt: ex quo vox gravitona, ſeu baryto-

rytona dicitur, ut τιμὴ: ultima verò acuta fit gravis ob conſequentem dictionem, ut Θεὸς ἡμῶν. Quaecumque ſyllaba nullo accentu notata intelligitur habere gravem.

Circumflexus, ſive inflexus conſtat ex acuto, & gravi, ideoque ſimul acuit ſyllabam, ac deprimit, atque ita notatur ^, vel hoc modo ˜. Poteſt autem eſſe in ultima, & penultima, ſed tantum natura longa, & quidem in penultima, ſi ultima ſit natura brevis, ut μοῦσα, ποιῶ; illic vox perispomena, hic properiſpomena dicitur.

De Spiritibus.

SPiritus ſunt duo, lenis ᾿. ἐπὶ, aſpiratus ῾ ὑπὸ.

Littera ρ initio dictionis habet ſpiritum aſpiratum, ῥώμη. Duo ρ in medio dictionis notantur hoc modo, ἔῤῥωσο.

Quando dictio incipit ab υ, ſemper aſpiratur, ut ὑποβάλλω.

De

Digitized by Google

De Nexibus Litterarum.

αι	valet	αι	ἐπὶ	valet	ἐπὶ
ἀπὸ		ἀπὸ	ἐστι		ἐστι
αν		αν	ευ		ευ
αρ		αρ	ην		ην
ας		ας	καὶ, καὶ, ϗ		καὶ
αυ		αυ	κατὰ		κατὰ
ἀυτȣ̃		αὐτοῦ	μαρ		μαρ
Γαρ		γαρ	μεθ		μεθ
γὰρ		γὰρ	μεν		μεν
γγ		γγ	μετὰ		μετὰ
γεν		γεν	μῶν		μῶν
γρ		γρ	ȣ		ου
δὲ		δὲ	οὗτος		οὗτος
δια		δια	παρὰ		παρὰ
ει, ει		ει	περὶ		περὶ
εἶναι		εἶναι	πρ		πρ
ἐκ		ἐκ	πρα		πρα
εκ		εκ	προ		προ
ἐλ		ἐλ	πρω		πρω
ἐλλ		ἐλλ	σθ		σθ
ἐν		ἐν	σθαι		σθαι
εν		εν	σθαι		σθαι
ἐξ		ἐξ	σαι		σαι

σω valet	σην	τ valet	τῆς
ϖ	σπ	τ̃	τὸν
ϖλ	σπλ	τρ	τρ
ϭ	σσ	τῶν	τῶν
ϛ	στ	τ̃	τῶν
χϱ	χϱ	τ̃	τοῦ
σχρ	σχρ	τοὺς	τοὺς
χ	σχ	τω	τῶ
ϡ	ται	ϥ	υι
ταῖς	ταῖς	οἱ	οἱ
τὴν	τὴν	ὑπερ	ὑπερ
τ̃	τὴν	ω	ῶ

ORA-

ORATIO DOMINICALIS.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

SALUTATIO ANGELICA.

Χαῖρε Μαρία, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σοῦ Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, μήτηρ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

SYM-

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

Πιστεύω εἰς Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, κύριον ἡμῶν. Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου. Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα. Κατελθόντα εἰς ᾅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος. Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον. Ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Σαρκὸς ἀνάστασιν. Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

PRAECEPTA DECALOGI.

Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου, οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ τὸ γλυπτὸν, οὐ προσκυνήσεις αὐτῷ.

Οὐ